

ഓം ശ്രീ സായിരാം

സായി വിജ്ഞാനാത്മകൾ(Sai Pearls of Wisdom satsang) ഭാഗം 11C

പ്രഹസൻ അനിൽകുമാർ-വിദ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബാബയുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ

ജൂൺവരി 24, 2003

ഭഗവാൻ പറയുന്നേം

അപ്പോൾ സ്വാമി ഒരു പ്രസ്താവന നടത്തുകയുണ്ടായി, അത് നാം സദാ ഓർക്കേണ്ട താണ്: “നിങ്ങൾക്ക് ആരെ വേണമെങ്കിലും ചോദ്യം ചെയ്യാം, നിങ്ങൾക്ക് ആരെ വേണമെങ്കിലും എതിർക്കാം. നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ വാദഗതി, നില ആരോടും വിശദീകരിക്കാം-അമ്മയോട്, അച്ചന്നോട്, അഡ്യാപകരോട്, ആരോടും. എന്നാൽ, ഈശ്വരൻ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ നിർദ്ദേശിച്ചാൽ, നിങ്ങളുൽച്ചെയ്തിരിക്കണം, അത്രയെയുള്ളൂ. എന്തുകൊണ്ടും നിങ്ങൾ ചോദ്യംചെയ്യാനോ യുക്തിപിത നടത്താനോ തുനിയരുത്. അത് പെട്ടെന്നുതന്നെ ചെയ്തിരിക്കണം. മറുവഴികളുടെ പ്രശ്നമേയുംബിക്കുന്നില്ല.” ഈതാണ് ഭഗവാന്റെള്ളിയത്.

സംഗീതകോളജ് സ്കോളർഷിപ്പുകൾ

അപ്പോൾ സംഗീതകോളജിൽനിന്നുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളെ നോക്കിക്കൊണ്ട് നമ്മുടെ കരുണാമയനായ സ്വാമി താഴെപ്പറയുന്ന അഭിപ്രായം പറഞ്ഞു:

“സംഗീതകോളജിൽനിന്നുള്ള എത്ര വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇവിടുണ്ട്? എന്നീൽക്കൂ, എന്നീൽക്കൂ,” അവിടുന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചു. കുറച്ച് ആണ്കുട്ടികൾ എന്നിറ്റു, അപ്പോൾ അവരോടായി അവിടുന്ന് സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി, “ഈവിടെ നോക്കു, നിങ്ങൾ സംഗീതം മാത്രം പഠിച്ചാൽ പോരാ.

നിങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ് പോലെ ഒരു ഭാഷകൂടി പഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മറ്റ് വിഷയങ്ങളും നിങ്ങൾ പഠിക്കണം-ഫിസിക്സ്, കെമിസ്ട്രി, പൊളിറ്റിക്സ്, ചരിത്രം, ഇക്കണ്ണാമിക്സ്. മറ്റ് കൂട്ടികളുംപോലെ നിങ്ങളും ബിരുദം സമ്പാദിക്കണം, എന്തുകൊണ്ടുണ്ടാൽ സംഗീതത്തെ മാത്രം ആശ്രയിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് ഉപജീവനം നടത്താൻ കഴിയില്ല. സംഗീതംകൊണ്ടുമാത്രം നിങ്ങൾക്ക് ജീവിക്കാനാവില്ല. ജീവിതക്കാലം മുഴുവനും സംഗീതംകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് മതി

യാംവല്ലം സന്ധാദിക്കാനാവില്ല. അത് സാധ്യമായ കാര്യമല്ല. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ മറ്റു വിഷയങ്ങളും പഠിക്കണം.”

അവിടുന്ന് അതുകൊണ്ടും നിർത്തിയില്ല. “അഭ്യാപകരല്ലാം വരു.” അവിടുന്ന് അവരെ അവിടെയിരുത്തിയിട്ട് പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾ ഈ കൂട്ടികളെ പരിശീലിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഈവർ, നമ്മുടെ കലാശാലകളിലെ മറ്റ് കൂട്ടികൾക്കൊപ്പം ഇതര വിഷയങ്ങളും പഠിക്കണം.” എത്ര കരുതലാണ് ഭഗവാൻ എന്നു നോക്കു. എത്ര കരുണാപൂർണ്ണമായ വീക്ഷണമാണ് അവിടുത്തേത്. ശരി, എനിക്കെത്ത് വിശദീകരിക്കാനുള്ള കഴിവില്ല.

പിന്നെ അവിടുന്ന് ആ കൂട്ടികളെ നോക്കിക്കൊണ്ട് അരുളി, “എനിക്ക് നിങ്ങളുടെ പശ്ചാ തലലും അറിയാം. നിങ്ങളിൽ ചിലർക്ക് അവിടെ പഠനം തുടരാനായില്ല, കാരണം നിങ്ങൾ വളരെ ദർശരായിരുന്നു. നിങ്ങളിൽ ചിലരുടെ രക്ഷിതാക്കളെ എനിക്കിറിയാം, അവർ പ്രായം ചെന്നവരും വളരെ തുച്ഛമായ പെൻഷൻ കൊണ്ട് ജീവിക്കുന്നവരുമാണ്. അതു കൊണ്ട്, എൻ്റെ കൂട്ടികളേ, താനിപ്പോൾ നിങ്ങളോട് പരയുകയാണ്, നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാക്കളെ ശല്യപ്പെടുത്തേണ്ട, അവരെ സമർദ്ദത്തിലാക്കേണ്ട. നിങ്ങൾക്കല്ലാം താൻ സ്കോളർഷിപ്പ് തരാൻ പോവുകയാണ്. നിലവിൽ നിങ്ങൾക്ക് സഹജന്യവിദ്യാഭ്യാസമാണ് ലഭിക്കുന്നത്. ആഹാരത്തിനു മാത്രമാണ് നിങ്ങൾ പണം നൽകേണ്ടത്. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ, സംഗീതകോളജ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കാര്യത്തിൽ, താൻ നിങ്ങൾക്കല്ലാവർക്കും സ്കോളർഷിപ്പ് തരാൻ പോവുകയാണ്, അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ താമസത്തിനും ആഹാരത്തിനും ഉള്ള ചെലവ് വഹിക്കാനാവും. നിങ്ങൾക്ക് താൻ പോക്കറ്റ് മന്ത്രിയും തരാം, അതുകൊണ്ട് ധോബിക്കും(അലക്കുകാർക്കും), ബാർബർക്കും, എല്ലായ്ക്കും മറ്റ് ചെലവുകൾക്കും പൈസ കിട്ടും. താൻ നിങ്ങൾക്ക് പണം തരാൻ പോവുകയാണ്.” ഈതാണ് ഭഗവാൻ പറഞ്ഞത്.

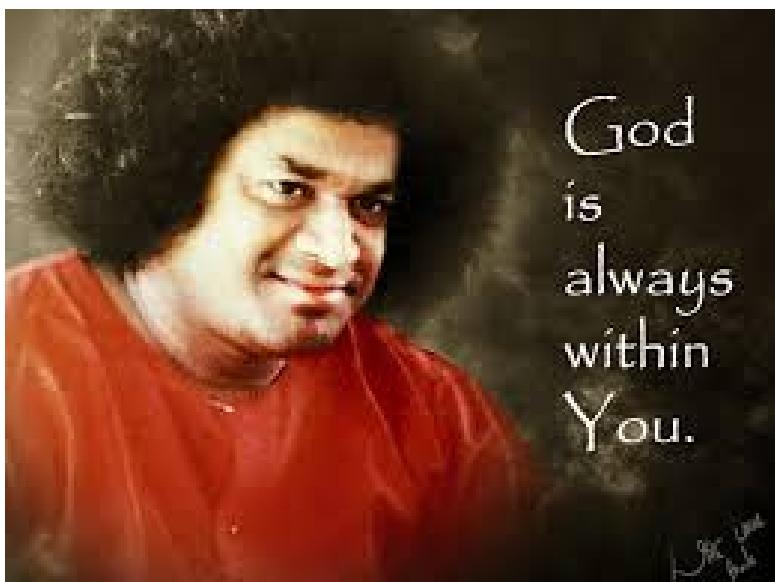
എന്നൊരു പ്രസ്താവനയാണിത്! ഈതാണ് ശരിയായ പ്രേമം. ഈരുകാലുകളിൽ ചരിക്കുന്ന പ്രേമം ഭഗവാൻ ശ്രീ സത്യസായിബാബയാണെന്ന് അപ്പോൾ താൻ മനസ്സിലാക്കുകയുണ്ടായി. അനേരം, ഭഗവാൻ എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികളോടുമായി അരുളി, “നോക്ക്, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാക്കളെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കണം. നിങ്ങളുടെ അമ്മയെ

സേവിക്കുക, നിങ്ങളുടെ അച്ചൂതേന സേവിക്കുക, നിങ്ങളുടെ ഗൃഹവിനോട് മര്യാദയുള്ളവരാവുക. അത് നിങ്ങളുടെ കടമയാണ്.”

സ്വാമി നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലുണ്ട്

അപ്പോൾ അവിടുന്ന വൈസ്-ചാൻസലറു നോക്കിക്കൊണ്ട് ആരാൺതു,
“വൈസ്-ചാൻസലർ, നീയെന്നാണ് ഈനുകാലത്ത് കൂട്ടികളോട് പരിഞ്ഞത്?”

വൈസ്-ചാൻസലർ പരിഞ്ഞു, “സ്വാമീ, എന്ന് ഈനു രാവിലെ കൂട്ടികളോട് പരിഞ്ഞു,

‘സ്വാമി നിങ്ങളുടെയരികിൽ
എല്ലായിടത്തും, എല്ലായ്പോഴും,
നിങ്ങളുടെ അടുത്തുണ്ടന
തോന്തൽ ഉണ്ടാവണം,
അപ്പോൾ നിങ്ങൾ സംസാര
തിലും നിങ്ങളുടെ പെരുമാറ്റ
തിലും വളരെ വളരെ ശ്രദ്ധയു
ള്ളവരാവും.’

സ്വാമി പരിഞ്ഞു, “നിനക്ക്
തെറ്റി.(ചിരി) എത്തിനാണ് നീ
പരിഞ്ഞത്, ‘സ്വാമി നിങ്ങളുടെ
അരികത്ത് ഉണ്ടന്? നിനക്ക് തെറ്റി. സ്വാമി നിങ്ങളുടെയുള്ളിലാണ്, നിങ്ങളുടെ അരി
കത്തലും. സ്വാമി നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലാണ്.’”

ശ്രീ സംഭാഷണങ്ങൾ ഓഫീസിലെ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ അനുഭവിക്കുന്ന
തിനും വേണ്ടി, ഈ ലോകമെമ്പാടുമുള്ള ഭക്തരുടെ നമ്രക്കായയുള്ള ശ്രവാന്മൈ സുന്ദര
മായ പ്രസ്താവനയാണിത്. ഇതോടെ, 2003 ജാനുവരി 24-ാം തീയതിയിലെ ഉപാവധാനം
അവസാനിക്കുന്നു.

22 ജാനുവരി 2003

ത്യാഗരാജസ്വാമികൾ

ഈ തൊൻ 2003 ജാനുവരി 22-ാം തീയതിയിലേക്ക് വരികയാണ്. അനു കാലതൽ ദേവാൻ മൃസിക് കോളജിലേക്ക് പോയത് നിങ്ങളെല്ലാവരും ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കും. ശ്രദ്ധയോ? ദേവാൻ മൃസിക് കോളജിലേക്ക് പോയത് നിങ്ങൾ കാണുകയുണ്ടായോ? നിങ്ങൾ അവിടുനിനെ കണ്ടിട്ടുണ്ടാവും.

അവിടുന്ന് എത്തിനാണ് അവിടെ പോയത്? ജാനുവരി 22 എന്നത് ഒരു ആശോഷഭിവസമാണ് എല്ലാ സംഗീതജ്ഞരും, വിശിഷ്യാ ക്ലാസ്സിക്കൽ സംഗീതകാരമാർ, ഒരു മഹാനായ, ദിവ്യനായ സംഗീതജ്ഞനും ഭക്തനുമായ ത്യാഗരാജസ്വാമിയെ അനുസ്മർത്തിക്കുന്ന ദിനമാണത്.

ത്യാഗരാജൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാസ്ത്രീയസംഗീതത്തിന്റെ
പേരിൽ വളരെ പ്രശസ്തനും അതിവിശിഷ്ടനുമാണ്. അവിടുത്തെ ജീവിതവും
സന്ദേശവും അനുസ്മരിക്കുന്നതിനായി,
എല്ലാ സംഗീതജ്ഞരും ജാനുവരി 22-ന് മഹാനായ
ത്യാഗരാജനെ ആരാധിക്കുന്നു. ഈക്കാലം,
മൃസിക് കോളജ് സ്ഥാപിച്ചിട്ടും,
കൊല്ലം തികഞ്ഞതു

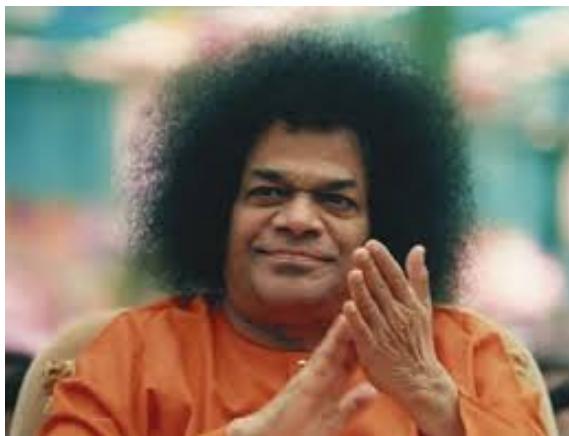

സാഹചര്യത്തിലും, സ്വാമി ജാനുവരി 22-ന് ഇവിടെയുള്ളതിനാലും, അവരെല്ലാവരും അവ

രുടെ അന്നു കാലത്തുള്ള ചടങ്ങിൽ സ്വാമി സംബന്ധിക്കണമെന്ന് സ്വാമിയോട് അപേക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി.

സ്വാമി, അവിടുത്തെ അപാരമായ കരുണക്കാണ്ക്, കാലത്ത് 7.30 മണിയോടെ അവിടെ പോവുകയും, രാവിലെ 9.30 മണിവരെ അവിടെ തങ്ങുകയും ചെയ്തു-2 മണിക്കൂർ നേര തേതക്ക്. അവിടുന്ന് അത്രയധികം സമയം മറ്റാർക്കും നൽകിയതായി ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. അവിടുന്ന് അവിടെ എന്താണ് ചെയ്തത്? എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളിൽനിന്നും എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികളും, അദ്ദോഹകരും അതിമികളും ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു-എല്ലാവരും അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. അവിടെ ആളുകളെക്കാണ്ക് നിറഞ്ഞിരുന്നു. അവിടുന്ന് ഒരോരു ത്രഈയും അനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ക് എല്ലാവരുടെയും അടുത്ത് പോയി.

എനിക്ക്, അവിടുന്ന് ഒരിടത്ത് ഉപവിഷ്ടനായി. മുസിക് കോളജ് കെട്ടിടത്തിന് ഭംഗിയുള്ള രണ്ട് എടുപ്പുകളുണ്ട്, രണ്ട് വയലിനുകളും തബലയുമായി-ഓരോ മുലയ്ക്കായി ഓരോന്നു വിതും. അതോരു സുന്ദരമായ നിർമ്മിതിയാണ്. ഞാൻ അതിനെപ്പറ്റിയാണ് പറയുന്നത്. സ്വാമി അവിടെ എല്ലാ കൂട്ടികളുടെയും മുന്ദാകെ ഉപവിഷ്ടനായി. വേദിയിൽനിന്ന് കുറച്ച കലായായി, നല്ല വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച 20 കൂട്ടികൾ ഇരുന്നിരുന്നു, അവർക്കു പുറകിലായി, 6 കൂട്ടികളും. ഈ 20 പേരും വായ്രേയകാരന്മാ(vocalists)രായിരുന്നു, അവർക്കു പുറകിലായുള്ള 6 കൂട്ടികൾ വീണ വായിക്കുന്നവരും. അവരെല്ലാവരും ത്യാഗരാജസ്വാമികൾ രചിച്ച കീർത്തനം ഒരുമിച്ച് പാടാൻ തുടങ്ങി.

സുരൂവായുർ എന്നാരു സ്ഥലമുണ്ട് അവിടെ കൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ എല്ലാ ഗായകരും ഒത്തു ചേരും. മഹാഗായകൾ തോട്ട് അമചാർ ഗായ കർവരെയുള്ളവർ അവിടെ ഒത്തുകൂടി ത്യാഗരാജസ്വാമികളുടെ കൃതികൾ ഒരുമിച്ച് ആലപിക്കും. ഇവിടെ ഈ സംഗീതാലാപനം കണ്ണ പ്ലോൾ ഞാൻ ആ രംഗമാണ് ഓർത്തത്. അത്രയ്ക്ക് സുന്ദരം! എതാണ്ക് 15-ാളം ഗാനങ്ങൾ അവർ ആലപിച്ചു.

സ്ഥാമി, എൻ്റെ അറിവിൽ, അതു നീണ്ട സമയം ഒരു മുതിർന്ന കലാകാരനുപോലും നൽകിയിട്ടില്ല. പ്രേമത്തിന്റെ ഈ അതിവർഷം അവരുടെ കഴിവ് കാരണമായിരുന്നില്ല. അവരപ്പോളും കൂട്ടികളായിരുന്നു, അവരുടെ സംഗീതം അതു ഒന്നന്ത്യമുള്ളതൊന്നും ആയിട്ടില്ല. ഈ കൂട്ടികൾ, മുസിക് കോളജ് വിദ്യാർത്ഥികൾ, ആദ്യമായിട്ടാണ് ഒരു പ്രോഗ്രാം നടത്തുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് അവിടുന്ന് അവിടെ ക്ഷമാപൂർവ്വം ഈരുന്ന് അവരെ ആസ്പദിച്ചത്. പിന്നീട് അവിടുന്ന് പ്രസാദവിതരണം നടത്തി. അതിനുശേഷം സ്ഥാമി ഒരു പ്രഭാഷണം നടത്തുമെന്ന് താൻ കരുതി, പക്ഷേ സമയമില്ലായിരുന്നു. അവിടുന്ന് ആരതിക്കായി മനിരത്തിലേക്ക് മടങ്ങി.

അന്നു വെകുന്നേരം, അവിടുന്ന് പതിവുപോലെ വന്ന് തങ്ങളുടെ മുസാക്ക നിന്നു. അവിടുന്ന് ആരാൺതു, “അനിൽക്കുമാർ, ഈന്നതെ സംഗീതപരിപാടി എങ്ങനെയിരുന്നു?”

“വളരെ നന്ദായി, സ്വാമീ..”

“നിന്നക്കുങ്ങേന്നയറിയാം?”

“സാമീ, നാന്ത് കേടു.”

“பகேச நீ ஒரு ஸங்கிதவிவரத்தின்லூலோ. நினக் கூடுதலாக அனிவிலி. பினை நினகைண்ணெய வியாங் அத் தூய்மை நிலவாரமுத்துத்தாயிருநூ வேங்கு?” (சிறி)

“സാമീ, അവിടെ കൂടിയിരുന്ന വലിയ സദ്ധ്യിന്ത്യ പ്രതിനിധിയാണ് താൻ. നിലവാരം അളക്കാൻ താനൊരു സംഗ്രഹജ്ഞനോ ഒരു പ്രധാഷണലോ ഒരു മൃഗസിക്ക് കോളജ് ലക്ചററോ ആവണമെന്നില്ല.

അവിടെ ഇരുന്ന എല്ലാവരുടെയും പ്രതിനിധിയാണ് താൻ.”

അവിടുന്ന ചിത്രങ്ങൾ ചിതി. (ചിതി)

എനിക്ക് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു, “വളരെ ലഭ്യത്.”

അപോൾ തൊൻ പറഞ്ഞു, “സ്വാമീ, ഒരു നിരാഗയുണ്ട്.”

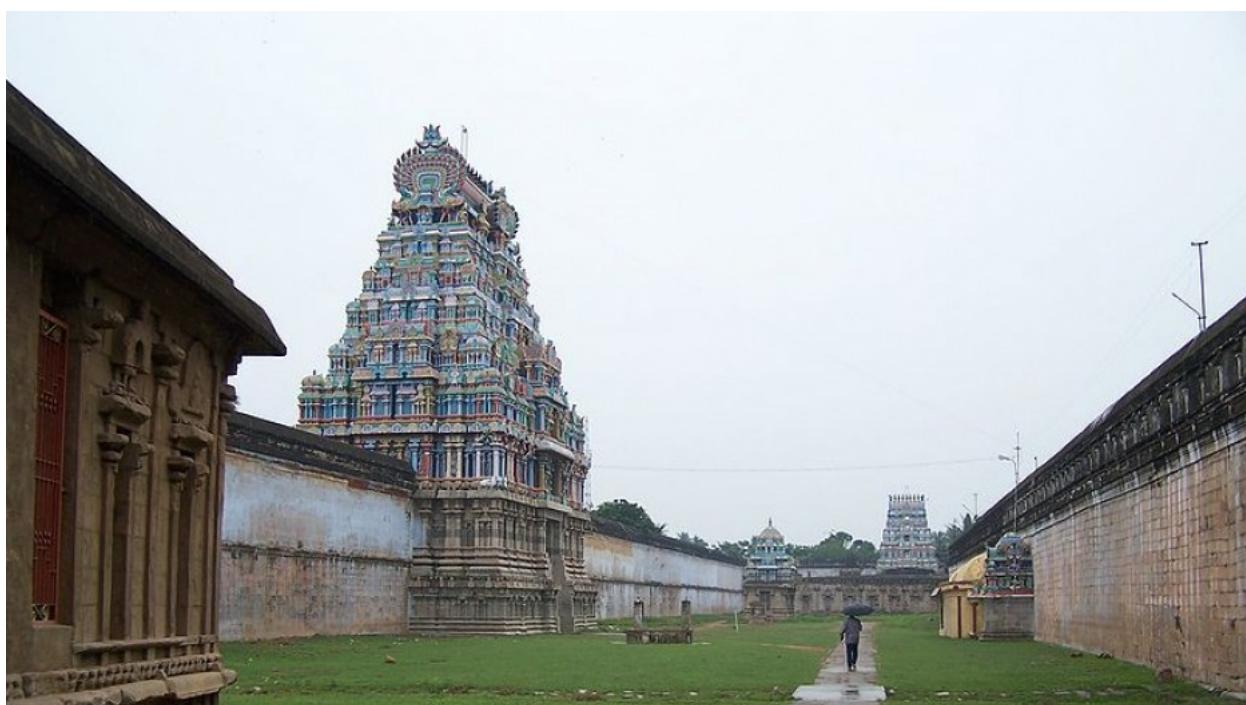
“എതിന്? എന്തു നിരാഗ? തോനവർക്ക് രണ്ട് മണിക്കൂറ് സമയം നൽകി. എന്ത് നിരാഗയാണുള്ളത്? എന്തുകൊണ്ട്?”

“ஸாமி, ஒரு திவுப்பொஷணம் என்றென்ற பிரதீக்ஷித்து. ஹனுகாலத்து அவிடுதெத் திவுப்பொஷணம் கேஸ்கான் என்றென்றென்ற மாஸுமுள்ளதில்லோ.”

“ஓ, அது ஶரி, அது ஶரி. நின்றெ ஸஂஸீதம் அடுப்பிட்டு. கூடுகிற அவருடைப்போகாம் அவதறிப்பிட்டு, அதுமதி.”

பகேச, ஏன்ற உஜ்ஜித் அடித்திலுள்ளதிருந பொற்றமா, தூஶராஜஸாமிக்கூட்டுறவு அனா வெகுனேரத்து பிரதீக்ஷை நடத்துந்தின் அவிடுநினை பேரிப்பிடிரிக்கணம்.

திருவாருளிலே தூஶராஜகேஷ்வரம்

“தூஶராஜரே அஷ்வர் ராமபூஷணவும் அம் ஸீதயுமாயிருந்து. ராமநும் ஸீதயும் ஏன்னோலை மாதாபிதாகசெல்க்கும் அதே பேராயிருந்து. ஸெவான் ராமர் தூஶராஜரே அஷ்வரே ஸப்பந்ததித் திவுக்ஷனாயி அவனோக் பரிணது, ‘நின்ற கூடும்பத்தித் தரு வலிய கெதன் ஜனிகானோருணுக்கயான்.’ தாமஸியாதெ ஸப்பந் யாதார்த்தமுமாயி.

அபோஸ் ஸெவான் பரிணது, “தூஶராஜரே ஏல்லா செய்க்கூடும் அதேவத்தின்றே வெய்க்கிகாநுவேண்டு அடிஸ்மாநமாகியான். அவ காவுகெனபுள்ளுதெத் தூங்ப

ദമാക്കിയല്ല. അവ സാഹിത്യകൃതികളല്ല. അല്ല. അവയെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ളതാണ്.’

ഒരിക്കൽ തന്നോവുതിലെ രാജാവിന്റെ സദസ്സിൽ ഒരു പരിപാടി അവതരിപ്പിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരു ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. ത്യാഗരാജൻ അവിടെയെത്തി, കൊട്ടാരം ഹാളിൽ പ്രവേശിച്ചയുടെനെ അദ്ദേഹം എല്ലാവരെയും പുകഴ്ത്തി പാടാൻ തുടങ്ങി.

“ആ പാടിന്റെ അർത്ഥം ഞാൻ പറയാം, വരികളല്ല. ‘ഇവിടെ മഹത്തുകളായ ധാരാളം ആളുകളുണ്ട്. നിങ്ങളോരോരുത്തർക്കും എൻ്റെ വിനീതമായ നമസ്കാരം. ഇവിടെ മഹത്തുകളായ നിരവധി പേരുണ്ടാവാം. ഓരോയിടത്തും, നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും എൻ്റെ വിനീതമായ നമസ്കാരം.’ വളരെ വളരെ പ്രസിദ്ധമായ ആ ഗാനത്തിന്റെ സാരം ഇതാണ്. അദ്ദേഹം ആ ഗാനം രചിച്ച, ആലപിച്ച ഭാവം അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നവരെ യൊക്കെ വല്ലാതെ സ്വപർശിച്ചു, ആ ഗാനം കേട്ടിട്ട് അവരോക്കെ ആനന്ദഭരിതരായി.” ഇപ്പോൾമാണ് ഭഗവാൻ എങ്ങളോട് പറഞ്ഞത്.

എന്നാൽ, സ്വന്തം സഹോദരന് ത്യാഗരാജനോട് വളരെ അസുയയായിരുന്നു. ഈ അസുയ, ഒരു പൊതുവായ കാര്യമാണ്, നിങ്ങൾക്കാണിയാമല്ലോ. അത് ഈ അറോമിക്കയുഗത്തിൽ, കംപ്യൂട്ടർ യുഗത്തിൽ, ഉണ്ടായതൊന്നുമല്ല; ആദമിന്റെയും ഹവയുടെയും

കാലം തൊട്ടേ അതിവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനും വളരെ അസുയാ ലുഖായിരുന്നു. അയാളെന്നാണെന്നോ ചെയ്തത്? അയാൾ രാമന്റെയും ലക്ഷ്മണന്റെയും സീതയുടെയും വിഗ്രഹങ്ങൾ കാവേരീനദിയിൽ എറിഞ്ഞു കളഞ്ഞു.

ത്യാഗരാജൻ അമിതമായ ആഖ്യാത്മികത കാരണത്താലാണ് അവൻ ഈ പേരും പെരുമയുമൊക്കെ ഉണ്ടാവുന്നതെന്ന് ചിന്തിച്ചിട്ടാണ് അയാളെതല്ലാം എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞത്. അതുകൊണ്ട്, അയാൾ എല്ലാ വിഗ്രഹങ്ങളുമെടുത്തുകൊണ്ടുപോയി കാവേരിയിൽ എറിഞ്ഞു.

ത്യാഗരാജൻ ദിവസവും നഷ്ടമായ വിഗ്രഹങ്ങളോർത്ത് കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു ദിവസം, രാവിലെ അവൻ കാവേരീനദിയിൽ കൂളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോൾ, പെട്ടു എന്തോ അവൻറെ കാലിൽ തടങ്കു. അവൻ കുന്നിന്ത്ത് അത് കൈകൊണ്ടുതു. എന്താ യിരുന്നത്? രാമന്റെയും ലക്ഷ്മണന്റെയും സീതയുടെയും വിഗ്രഹങ്ങളായിരുന്നു അത്. അവൻ അത് എടുത്തുകൊണ്ട് വീടിലേക്ക് നടക്കുന്നോൾ ആലപിച്ചതാണ് ഈ കൃതി:

“വീടിലേക്ക് വരു, രാമാ, ലക്ഷ്മണാ! നമുക്ക് നമ്മുടെ വീടിൽ പോകാം. ഓ ഭഗവാനേ, ഈ ദിവസങ്ങളിലെലാക്കേ എനിക്ക് നിന്നെ നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു.” രാമനെന്നയും ലക്ഷ്മണനെന്നയും സീതയെയും പുകഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് അവനിങ്ങനെ പാടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വീടിലേക്കുള്ള അവരുടെ തിരിച്ചുവരവ് ഹൃദയമായി സ്വാഗതം ചെയ്തുകൊണ്ട് അവൻ മറ്റാരു കൃതി രചിച്ചു, അത് തെക്കേ ഇന്ത്യയിൽ അതിപ്രസിദ്ധമാണ്. ഇനിയും, രാമൻ തന്റെ പിതാവും സീത തന്റെ മാതാവുമല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല എന്ന അർത്ഥം വരുന്ന മറ്റാരു കീർത്തനവും ത്യാഗരാജൻ പാടുകയുണ്ടായി. ഇതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തിയുടെ നില.

പ്രഫ. അനിൽകുമാർ കാമരാജ്
(പത്രികാ: എം.എൽ. വിനോദകുമാർ)

